◆ b l o c ◆ n o t e s ◆

Caleidoscop

PUBLICITATE MODERNA

Federaţia de foot-ball din Malta a găsit o publicitate cu adevărat extraordinară pentru a anunţa venirea lui Ferencvaros, invingătorul din „Mitropa-Cup".

A făcut să se tipărească în mii de exemplare fotografiile jucătorilor lui Ferencavros.

Şi după trei săptămâni, toţi fumătorii din Malta au găsit — deschizând pachetul cu ţigări — fotografia unui ujcător ungur.

Vedetele Ferencvarosului n'au mai trebuit să se prezinte la sosire. fumătorii îi cunoşteau.

REFLEXII...

Sâmbătă trecută în cele două divizii Scoţiene, mai mult de 12 matchuri fură amânate, iar alte 2 întrerupte, din cauza atmosferei şi a terenului care nu permiteau să se dispute un foot-ball normal.

Unul dintre matchurile întrerupte a fost şi acela în Dundee şi Ayr United, jucat pe terenul primilor.

Cu douăzeci de minute înainte de sfârşit, când scorul era 3-1 în favoarea echipei Dundee, Lavril, interul stâng al acestui club, căzu şi toţi credeau că-i rănit.

Arbitrul, d. Mc Culloch, trimite ambele echipe la vestiare.

Surpriză printre jucători, aproape revoltă printre spectatori cari se agită în faţa cabinei arbitrului. Intrebându-l cineva pe arbitru, acesta răspunde că terenul împiedică buna desfăşurare a jocului şi deci matchul este amânat.

S'a ştiut mai târziu — cu fericire pentru arbitru — că Lawrie, rănitul suferea de... crampe.

MATCH PRIN ELIMINARE

Matchul de cupă Stade Rennais—Briochin, a fost caracterizat prin mai multe curiozităţi.

După 10 minute de joc, Benouna, extrema stângă a lui Rennais, fiind rănit la urechea stângă, a fost nevoit să părăsească terenul. Două minute mai târziu, Hellequin, centrul înaintaş dela Briochin, părăsi terenul rănit.

Deci ambele ecihpe nu numărau decât câte zece ujcători. Prima curiozitate. Iat-o şi pe a doua.

Bodez, extrema stângă dela Briochin, a fost şi el rănit la urechea stângă şi deci nevoit să părăsească terenul.

Benouna după pauză îşi reluă locul.

Ambele extreme stângi puteau fi văzuţi bandaaĵţi la urechea stângă.

Dar aceasta n'a împiedicat ca Benouna să fie cel mai bun jucător dela Rennais, iar Bodez să marchee goalul victorios.

Dar a mai fost o anomalie: Stade Rennais jucau cu unsprezece jucători, iar Briochin în zece.

Arbitrul Quere aduse egalitatea efectivă: trimise un jucător dela Rennais la vestiar.

Dar la scor...

Nu există nici un sport nou

TOATE SPORTURILE erau practicate în antichitate

Pe Piramide sunt încrustate scene sportive

Football, în antichitate ca şi astăzi.

„Nu există nici un sport nou. Şi cele mai moderne sporturi sunt tot vechi".

Acel care ar fi citit aforismul de mai sus, cu dreptate ar fi crezut că a fost scris numai şi numai pentru ca să bată la ochi, să facă impresie.

Acei care studiază însă ceva mai adânc istoria gimnasticei antice au ajuns de multă vreme la concluzia definitivă că fiecare sport practicat în prezent îşi are rădăcinile în antichitate, fie sub forma de astăzi sau într'o formă apropiată. In modul acesta serţiunile câtorva critici atletici pentru o nouă technică în atletism şi pentru o modernă civilizazie atletică, au căzut cu sgomot, de aşa manieră încât ei singuri să ajungă la concluzia că au greşit. Dogma eternei reveniri şi a reeditărei faptelor dealungul veacurilor se găseşte într'o fidelă copie şi în mişcarea atletică.

SPORTUL IN OPERA LUI OMER

In primul rând, cea mai antioperă; ariană lucrările lui Omer, Iliada şi Odisseia, ne dă o complectă descriere a sporturilor care erau pe atunci în vogă (anul 1000—750 înainte de Christos). In capitolul «X» al Iliadei se descrie, cu minunata măestrie omerică, luptele şi exerciţiile atletice pe care le organizează Achille pentru incinerarea prietenului sau Patrocle.

Majoritatea exerciţiilor care compun programul mişcărei atletice de astăzi sunt descrise cu bogat lux de amănunte. Ni se dau şi numele învingătorilor: Eas din Telamon, iutele Achille, isteţul Odisse şi toţi ceilalţi eroi ai Pantheonului omeric. Toţi sunt proslăviţi în incomparabilele versuri ale poetului pentru puterea şi tehnica lor, la lupte, curse, aruncări, suliţă, box şi alergări de care.

Nausica, altă eroină omerică ne este descrisă ca o talentată jucătoare de tennis. Acest lucru l-a observat char Ulysse, atunci când a naufragiat pe insula unde Nausica, Ellysse a admirat arta eroinei şi a damelor ei de companie la tennis.

In vechi lucrări de artă putem vedea tinere jucând football. Jocurile cu mingea erau foarte răspândite şi foarte cunoscute de către grecii antici. Fapt demn de subliniat este că jocurile cu mingea se jucau mai mult cu mâinile decât cu picioarele.

Se spune că fiul unui oarecare Aristonic era atât de abil la jocurile cu mingea, încât contemporanii săi, pentru ca să-l facă neuitat, i-au ridicat o statuie.

HOCKEYUL IN ANTICHITATE

Se spunea că hockey-ul este unul dintre cele mai moderne sporturi. Descoperirea unei statui a lămurit şi această chestiune. Ni se redă în aceia statuie doi hockyşti, cu beţele de joc în mână, în poziţia specifică pe care o au practicanţii acestui sport când se dă semnalul de începere al jocului.

Pe piramidele din Egipt se văd clar scene redând faze sportive.

In cursul unor săpături s'au găsit faze pe care erau redate lupte.

La muzeele din Alexandria şi Cairo poate vedea cineva cu surprindere mingile pe cari le aveau egiptienii pentru jocurile lor. Bineînţeles nu erau goale, ci umplute cu puf. Erau, în orice caz, de piele şi lucrate cu mare atenţie.

Crawl-ul cel mai modern gen de înot, este şi cel mai antic sistem de înot.

Locuitorii Australiei l-au observat la sălbatecii din Polynesia cam prin ultimul sfert al celui de al nouăsprezecelea secol. Acest sistem le-a plăcut, l-au şi transmis lumei întregi. Totuşi în manuscrise antice se descriu întreceri de crowl.

Pe un ieroglif egiptean, datând din al treizecilea secol înainte de Christos se vede deasemeni un concurs de crawl. Acest document atât de convingător se află la muzeul din Cairo.

Din monumentele vechi, din serieri, vase se poate trage concluzia că în genere toate sporturile practicate astăzi erau cunoscute din timpuri îndepărtate.

Discobolul lui Myron şi numeroase statui greceşti sunt nedesminţite mărturii a celor expuse mai sus. Documentele aflătoare în muzeele egiptene converg spre concluzia că şi în cele mai îndepărtate timpuri sporturile erau cunoscute.

Egiptenii antici şi Asirienii cunoşteau craw-ul cu multe secole înainte de epoca omerică.

De altfel dece să ne mulţumim numai cu documentele de mai sus şi să nu recurgem la popoarele care în prezent se găsesc în stare primitivă, de unde putem obţine nume-

(Continuare în pag. IV-a)

Colea VALCOV

Colea Vâlcov face parte din familia cea mai populară de jucători din întreaga ţară. S'a impus opiniei sportive odată cu fraţii săi, Petea şi Volodea.

Colea a împlinit, nu de mult, 28 ani. Football joacă din 1924. Cu alte cuvinte 14 ani de activitate sportivă. Primii paşi în cariera sportivă i-a făcut tot alături de fraţii săi, la gruparea Mihai Viteazul din Chişinău, unde a rămas până în 1930, când şi cu ceilalţi fraţi ai săi, a venit în Bucureşti.

Intrebarea noastră, în ceeace priveşte cel mai frumos goal pe care l-a marcat în cariera-i sportivă are darul să-l cufunde într'o lungă meditaţie.

Colea Vâlcov se gândeşte, cu duioşie la tot ceeace a făcut de când este jucător de football. Şi deodată începe:

— Goalul meu cel mai iubit? Ala din matchul cu Sparta!....

— Care?... Din matchul cu Sparta?... Cred că n'o să-mi vorbeşti de acelaş goal pe care l-a marcat şi Feraru?...

— Nu!... Goalul lui Freddie, rămâne al lui, cu toate că în acel match şi eu am marcat un goal, nu numai el, rezultatul final fiind 9-2. Nu este vorba de un goal marcat în turneul prin Cehoslovacia, ci de unul înscris într'un joc susţinut în ţară.

— Iţi mai aduci aminte de modul cum a decurs marcarea acestui goal?

— Se înţelege că da. Iată detailat cele petrecute. Era în 1933, cu ocazia sărbătorilor Paştelui. La Bucureşti, un mare turneu. Fusese invitata Sparta. Reputaţia acestei grupări, popularitatea lui Planicka aduseseră la primul joc al cehilor, joc în care Venus era adversarul, un public foarte numeros.

Venus nu putuse alinia cea mai bună formaţie. Petea nu a putut să joace, fiind înlocuit cu Dobo. Cehii au învins cu 3-2, după o dispută aprigă.

Către sfârşitul primei reprize, tabela indica 1-0 pentru cehi. Venus, deslănţuit, domina cu autoritate Letvina şi Lăpuşneanu, cei doi portari, se relevaseră apărând formidabil.

In minutul 41, se produce un corner la poarta cehă. Motoroi execută lovitura. Mijlocaşul centru ceh Kreutz respinge cu capul cam la vreo 30 metri de poartă.

Intâmplarea a făcut ca eu să mă găsesc acolo. Nu m'am mai gândit mult. Mi-am luat viteză şi am tras cu toată puterea. Mingea a trecut printre 12 oameni şi a intrat în plasă. Letvina, portarul ceh, un lungan de vreo 2 metri, a plonjat nebuneşte, sdrobindu-şi mâna de bară.

«Câte pupături am primit la repriză, nici în noaptea nunţei nu mi-a fost dat să primesc.»

ST. GH.

AUTOMOBILISM

„Rallye-ul Monte Carlo" bate la uşă

Campionatul mondial de turism va fi la înălţimea precedentelor lui ediţii

Internaţional Sporting Club, gruparea monegască, organizatoare a celei mai importante competiţiuni turistice din întreaga lume, a încheiat, Vineri seara, prima etapă a regiei faimoasei competiţiuni: lista de înscrieri.

Deşi, cu câteva zile înainte de închidere, tabloul înscrierilor nu făgăduia prea mult, în momentul hotărâtor, cifra 100 a fost depăşită. Deci, numărul înscrierilor confirmă, şi de rândul acesta, popularitatet probei care, în fiecare an, strânge în splendida localitate mediteraniană, tot ce are Europa mai select în materie de turişti automobilişti.

Nu deţinem lista completă a înscrierilor şi nici amănunte în privinţa ei: Putem spune însă că ea cuprinde nume consacrate în această specialitate, astfel că, este de aşteptat ca, lupta pentru victorie să necesite calcule la sutime de punct.

Reamintind că proba se va desfăşura în cea de a treia decadă a lunei Ianuarie, găsim interesant să publicăm în rândurile ce urmează.

PALMARESUL PROBEI

Dăm mai jos palmaresul probei şi al cupei «Le Journal» unul dintre cele mai importante trofee ale competiţiunei

CUPA «INTERNATIONAL SPORTING CLUB»

1911: H. Rougier, Turcat-Méry, Paris.

1912: J. Beutler, Berliet, Berlin.

1924: Leudre, Bignan (1.975 cmc), Glasgow.

1925: F. Repusseau, Renault (9.121 cmc), Tunis.

1926: Hon. V.A. Bruce, A.C. (1.990 cmc), John O'Groats.

1927: Lefebvre-Despeaux, Amilcar (1.098 cmc), Koenigsberg.

1928: J. Bignan, Fiat (990 cmc), Bucureşti.

1929: Dr. Sprenger Van Eijk, Graham-Paige (4.718 cmc) Stockholm.

1930: Hector Petit, Licorne (904 cmc), Iaşi.

1931: D. M. Healey, Invicta (4.467 cmc), Stavanger.

1932: M. Vasselle, Hotchkiss (2.475 cmc), Uméa.

1933: M. Vasselle, Hotchkiss (3.845 cmc), Tallinn.

1914: Gas-Trevoux, Hotchkiss (3.845 cmc), Atena.

1935: Ch. Lahaye-R. Quatresous, Renault (5.540 cmc), Stavanger.

1936: I. Zamfirescu-P. G. Cristea, Ford (3.622 cmc), Atena.

1937: Le Beguce-J. Quinlin, Delahaye (3.553 cmc), Stavanger.

CUPA «LE JOURNAL»

1928: J. Bignan (Fiat), Bucureşti-Monte-Carlo, 3.030 km.

1929: Dr. Sprenger Van 6ijk, (Graham-Paige), Stockholm-Monte-Carlo, 2.963 km.

1930: Hector Petit (Licorne), Iaşi-Monte-Carlo, 3.518 km.

1931: D. M. Healey (Invicta), Stavanger-Monte-Carlo, 3.638 km.

1932: A. Boillot (Peugeot), Atena-Monte-Carlo, 3.786 km.

1933: M. Vasselle (Hotchkiss), Tallinn-Monte-Carlo, 3.780 km.

1934: Gas-Trevoux (Hotchkiss), Atena-Monte-Carlo, 3.786 km.

1935: M. Sontag (Ford), Palerme-Monte-Carlo, 4.072 km.

1936: M. Klinke (B.M.W.), Palermo-Monte-Carlo, 4.072 km.

1937: I. Zamirescu-J. Trevoux (Hotchkiss), Palermo-Monte-Carlo, 4.072 km.

SKI

Buletinul zăpezii

Oficial Naţional de Turism comunică următorul Buletin Meteorologic Sportiv:

Buşteni. Punctul de observaţie: Oficiul locat de turism. Grasimea stratului de zăpadă 50 cm., ninge liniştit, temperatura 12°, zăpadă cu crustă întărită, favorabilă pentru ski şi ascensiuni, vizibilitate 4000 metri.

Lacul Roşu Gheorgheni. Punctul de observaţie: în curtea bir. de informaţii. Grosimea stratului de zăpadă 15 cm., ninge liniştit, temperatura 9°, zăpadă prăfuită, nefavorabilă pentru ski dar favorabilă pentru ascensiuni, vizibilitatea până la 4000 metri.

Muntele Mic. Punctul de observaţie: lângă casa Bella Vicsta. Grosimea stratului de zăpadă 60 cm., temperatura 8°, zăpadă prăfuită pentru ski şi ascensiuni, vizibilitatea 10000 metri.

Poiana Braşov. Grosimea stratului de zăpadă 50 cm., ninge liniştit, temperatura 12°, zăpadă prăfuită favorabilă pentru ski şi ascensiuni, vizibilitatea 2000 metri.

Cristianul Mare. Grosimea stratului de zăpadă 80 cm., timp cu ceaţă persistentă, temperatura 15°, zăpadă prăfuită favorabilă pentru ski şi ascensiuni, vizibilitatea până la 200 metri.

Stana de Vale. Grosimea stratului de zăpadă 20 cm., cerul complect acoperit, temperatura 15°, zăpadă prăfuită favorabilă pentru ski şi ascensiuni, vizibilitate 2000 metri.

Vatra Dornei. Grosimea stratului de zăpadă 11 cm., cerul complect acoperit, temperatura 9°, zăpadă prăfuită, favorabilă pentru ski şi ascensiuni, vizibilitatea 4000 metri.

NATATIE

Perrentin a câştigat „Traversarea Senei"

PARIS 27. — Tradiţionalul concurs de înot „Traversarea Senei" organizat aici în fiecare an de Crăciun, a fost disputat eri de cei mai buni înotători francezi.

Proba a fost câştigată de tânărul Perrentin, care a parcurs distanţa de 300 m. în timp de 2 min. 40 secunde. Al doilea s'a clasat Foucher cu 2 min. 42,6 secunde.

Cartonnet, câştigătorul concursului din anul trecut, n'a luat parte la această probă, disputată pe o temperatură de 4 grade.

Ancheta noastră

25 ani de sport românesc

XIX

E mult de atunci. Peste 25 ani în orice caz. Maidanul Duca era locul de refugiu al celor certaţi cu morala şi justiţia. Circurile ambulante şi diverse barăci adăpostind fotografi «a la minut» şi diferite distracţii de bâlci, ocupau suprafeţe destul de respectabile.

Printre aceste barăci, una mai impunătoare atrăgea imediat atenţia. Pe frontispiciul ei o ciblă enormă indica scopul acestei construcţii destul de primitivă.

Sub această ciblă se putea citi: **Exersaţi ochiul şi mâna, pentru patria română.** Acest lucru nu împiedica ca mai marele intreprinderii să fie neamţ.

Baraca în care se trăgea la ţintă cu puşca nu se putea plânge de clienţi, deşi armele nu reprezentau perfectiunea.

Intr'o zi, întâmplarea îmi duse paşii în această baracă unde, pentru 10 bani puteai trage trei focuri. Trei indivizi pe cari îi ştiam drept scandalagii cu reputaţie, oameni cari avea o deosebită dexteritate în mânuirea cuţitului şi revolverului se îndeletniceau cu tragerea la ţintă. Nu erau prea meşteri şi se băşcăleau reciproc. Unul din ei, cel mai slab în arta de a găsi ţinta, nu putut să reziste batjocurilor ce i se adresau şi depuse arma, rămânând să se distreze pe socoteala celorlaţi.

Se trăsese multe focuri dar procentul celor reuşiţi era extrem de redus. Totuşi, cei doi trăgători se încăpăţânau să continue.

Când focurile scăpau tot mai înteţit din ţevile celor două puşti, pe uşa barăcei intră un om voinic în vârstă de vreo 30—35 ani. Infăţişarea lui te făcea să observi că ai în faţă un străin.

Se apropie de bancheta din faţă şi într'o germană impecabilă ceru o armă. Trase un foc şi ţinta fu atinsă. Al doilea foc nu fu tras în vânt. De 5-6 ori pe rând, trăgătorul scosese din cutie, marionetele pe cari le ţintise.

Cele trei haimanale nu vedeau cu ochi buni isprăvile germanului. Acesta, impasibil, continua să tragă cu deosebit succes. Niciun foc nu se rătăcise. Toate găseau ţinta şi distracţia era destul de atrăgătoare.

La un moment dat, unul dintre cei trei stângaci propuse celorlalţi doi să înceapă o busculadă a maestrului care, după părerea lor, le întuneca gloria. Propunerea fu imediat primită şi pusă în practică.

Neamţul numai găsea acum ţinta căci, de câte ori apăsa pe trăgaci. era ori îmbrâncit, ori lovit de derbedeii cari îşi făceau o plăcere din a-l împiedica să tragă.

In acest timp, cel care făcuse propunerea busculărei neamţului, dispăruse. Părăsise baraca şi lăsase în sarcina celorlalţi tovarăşi, misiunea de a jena pe trăgător.

Neamţul, foarte răbdător, a rezistat mult timp tentaţiei de a se repezi în părul celor două puşlamale.

A încercat chiar, atât cât îl ajuta cunoştinţele ce poseda în limba română să le demonstreze că procedeul nu este prea cavaleresc. A făcut chiar apel la serviciile patroanei întreprinderii, rugând-o să intervină pe lângă cei doi clienţi, pe care îi solicită frumos să se astâmpere.

Dar, necazul neamţului avu darul să aţâţe pe cei doi şnapani cari, acum nici măcar nu mai încercau să mascheze intenţiile de busculadă. Il îmbrânceau, pur şi simplu, făcând haz de isprăvile lor.

La un moment dat, răbdarea celui care era împiedicat să se distreze, atinse limita. Depuse arma pe banchetă şi se îndreptă către cei doi vrăşmaşi.

Ii luă cu câte o mână de ceafă, îi ridică în sus ca pe două mingii şi apoi făcu ca cele două capete ale lor să se întâlnească într'o ciocnire formidabilă.

Repetă această operaţie, de vreo 3-4 ori, sub ochii îngroziţi ai patroanei şi spre deplina mea satisfacţie, apoi îi aruncă, ca pe două cârpe, dincolo de banchetă.

Fără cunoştinţă, cele două puşlamale se prăbuşiră pe podea. Patroana ce îngălbenise făcu imediat apel la o sticlă cu apă spre a desmorţi pe cei cari primiseră o lecţie din plin meritată.

Nu a fost deloc uşor acest lucru şi în timp ce ea făcea eforturi spre a readuce la viaţă pe oamenii noştri, neamţul, foarte tacticos, scoase din buzunar o carte de vizită, şi adresându-se patroanei îi spuse câteva cuvinte din cari eu nu reţinui decât două: **circul Sidoli**. Apoi eşi liniştit pe uşă, ca şi când nimic nu se întâmplase.

Cum, cartea de vizită a neamţului rămăsese pe banchetă, mă apropiai, căutând să silabisesc.

Eram abia în clasa întâia primară astfel că nu reuşii să descifrez, numele străin ce figura pe ea.

Vă închipuiţi însă că curiozitatea mea depăşea orice limită. Ce n'aş fi dat să ştiu şi eu cine a acela care datorită unei forţe de Hercule puse la punct atât de prompt, pe două haimanale incorecte.

Spre bucuria mea, curiozitatea îmi fu satisfăcută câteva secunde mai târziu.

Cei doi indivizi bine bătuţi îşi reveneau tocmai în simţiri când pe uşă intră tovarăşul lor care dispăruse imediat ce îşi pusese oamenii la cale să jeneze pe neamţ. Se aşteptase la finalul la care asistasem şi, spre a nu-şi lua şi el porţia dispăruse atâta timp cât forţa neamţului îşi spusese cuvântul.

Deşi tovarăşii lui erau bine şifonaţi, el avea surâsul pe buze şi privea impasibil scena readucerii lor în simţiri.

Când ei fură în picioare, putui afla din gura celui de al treilea că, neamţul meu era, în realitate, rusul Alberg, pe atunci campion mondial la lupte greco-romane şi văr bun cu Petre Lurich, unul dintre cei mai reputaţi atleţi

Deasemenea am, aflat după isprava povestită mai sus, că Aberg, în momentul când a predat cartea sa de vizită a rugat pe patroana tarabei să comunice celor doi «şifonaţi» că le stă oricând la dispoziţie, la circul Sidoli.

JENNY DUMITRESCU